

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 117/01

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2001 predbežne prerokoval podanie L. K., S., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby B., zastúpeného advokátom JUDr. M. K., Advokátska kancelária B., pre namietané porušenie jeho základných práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Podanie L. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 30. októbra 2001, 9. novembra 2001 a 15. novembra 2001 doručené podania L. K. (ďalej len „navrhovateľ“), v ktorých namietal porušenie svojich základných práv a slobôd zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Navrhovateľ uviedol, že 18. mája 2000 bola vykonaná domová prehliadka v byte D. K., S., kde má aj on trvalé bydlisko. Domová prehliadka bola nariadená

sudcom Okresného súdu v Žiline. Sudca konal podľa názoru navrhovateľa na základe krivej výpovede obvineného D. D., čím mu vznikla majetková a nemajetková ujma.

V ďalších svojich podaniach navrhovateľ namietal vznesenie obvinenia Okresným úradom vyšetrovania Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši pre trestný čin podvodu podľa ustanovenia § 250 ods. 1 a 2 Trestného zákona, ktoré však bolo vyšetrovateľom Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši (ďalej len „vyšetrovateľ“) podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zastavené.

Konaním vyšetrovateľa malo dôjsť k ohrozeniu jeho vážnosti pred spoluobčanmi a mala mu vzniknúť značná majetková a nemajetková ujma.

Polícia v súvislosti s domovou prehliadkou monitorovala jeho osobu bez súhlasu súdu a na túto činnosť využila „občana Makedónska A. S.“. Konaním príslušníkov polície bola v značnej miere ohrozená vážnosť navrhovateľa u spoluobčanov.

Z týchto dôvodov navrhovateľ žiadal, aby ústavný súd začal konať pre porušenie jeho základných práv a slobôd zaručených ústavou.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Týmto článkom ústavy je založená právomoc ústavného súdu chrániť predovšetkým ústavou zaručené základné práva a slobody. Ústavný súd vedený týmto príkazom ústavy aj v čase po zrušení ustanovení o podnete (od 1. júla 2001) do nadobudnutia účinnosti čl. 127 ústavy (1. januára 2002) je oprávnený a povinný poskytnúť individuálnu ochranu základným právam a slobodám opierajúc sa o čl. 1 ústavy, podľa ktorého je Slovenská republika právny štát, a teda v nej nemožno ani dočasne zbaviť

základné práva a slobody súdnej ochrany podľa čl. 124 ústavy v spojení s tými článkami, ktoré upravujú základné práva a slobody.

Podanie navrhovateľa neobsahovalo náležitosti uvedené v ustanovení § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), preto ústavný súd listom z 12. novembra 2001 vyzval navrhovateľa, aby odstránil nedostatky podania, uviedol, ktoré základné práva a slobody chránené ústavou boli porušené, v čom spočíva ich porušenie a akým spôsobom k tomuto porušeniu došlo. Navrhovateľ bol taktiež vyzvaný, aby uviedol návrh rozhodnutia, ktorého sa na ústavnom súde domáha. Taktiež bol vyzvaný, aby predložil splnomocnenie na svoje zastupovanie advokátom alebo komerčným právnikom v konaní pred ústavným súdom.

Navrhovateľ výzvu prevzal 16. novembra 2001 a 11. decembra 2001 svoje podanie doplnil tak, že predložil plnú moc pre advokáta JUDr. M. K. na svoje zastupovanie pred ústavným súdom a zopakoval svoje pôvodné podanie s tým, že vykonaním domovej prehliadky a predvedením orgánmi polície došlo k porušeniu jeho základných práv a slobôd podľa čl. 19 ods. 1, 2 a 3 ústavy. V závere doplneného podania uviedol, že žiada, aby ústavný súd rozhodol, že boli porušené jeho ústavné práva a slobody a má nárok na náhradu škody podľa čl. 46 ods. 3 ústavy vo výške 50 000 000,- Sk.

Ústavný súd navrhovateľa upozornil na možnosť odmietnutia jeho podania podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého podania ústavný súd skúma, či obsahuje zákonom predpísané náležitosti upravené v ustanovení § 20 zákona o ústavnom súde.

Keďže navrhovateľ ani v doplnenom podaní jeho nedostatky neodstránil, ústavný súd jeho návrh na predbežnom prerokovaní podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2001